

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΕΝΤΡΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (Κ.Ε.Π.Ε.Α.Α)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΣΗ ΚΕΝΗΣ ΘΕΣΗΣ ΒΟΗΘΟΥ ΠΟΛΙΤΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 16 Μαρτίου 2019

ΩΡΑ: 15:00 μ.μ – 18:00 μ.μ

ΓΕΝΙΚΑ: Θα πρέπει να απαντήσετε όλες τις ερωτήσεις στο βιβλιário απαντήσεων.
Η βαθμολογία για κάθε ερώτηση ή υποερώτηση φαίνεται στην παρένθεση.

ΜΕΡΟΣ Α΄ - ΕΛΛΗΝΙΚΑ (Μονάδες 100)

Μελετήστε το πιο κάτω κείμενο στο οποίο εξετάζεται κατά πόσο η εξουσία στη δημοκρατία ανήκει ή όχι στον λαό: α) Δώστε 2 λόγους για τους οποίους ο συγγραφέας θεωρεί ότι στη σύγχρονη δημοκρατία η εξουσία δεν ανήκει στον λαό και εξηγήστε αν συμφωνείτε μαζί του και γιατί, β) Δώστε σε συνεχές κείμενο χωρίς αριθμήσεις τρεις (3) προϋποθέσεις, για να ανήκει στη δημοκρατία η εξουσία στον λαό, χωρίς να χρησιμοποιήσετε αντίστροφα τα επιχειρήματα του συγγραφέα.

Πέραν από την επιχειρηματολογία αξιολογούνται η δομή του κειμένου, η ορθογραφία και η σύνταξη.

Στη δημοκρατία η εξουσία ανήκει ή δεν ανήκει στον λαό;
Η δημοκρατία -η εξουσία, η υπέρτατη κυριαρχία, η κυβέρνηση του λαού-, με αφετηρία τον 5ο π.Χ. αιώνα, όταν βρήκε στην Αθήνα του Περικλέους την πρώτη μεγάλη της έκφραση, αποτέλεσε πάντοτε ένα πρόβλημα: σχετικό με τον τρόπο με τον οποίο την κατανοούμε,

Κοινοβουλευτική

τη δυνατότητα πραγματοποίησής της, τα πλεονεκτήματα ή μειονεκτήματά της, το αν είναι μόνον ένας μύθος ή και μια πραγματικότητα.

Νομίζω ότι κανείς δεν αποσαφήνισε καλύτερα από τον Χανς Κέλσεν ότι η δημοκρατία με την κυριολεκτική της έννοια μπορεί να είναι και υπήρξε μόνον εκείνη η άμεση των αρχαίων, αλλά ότι αυτή η τελευταία δεν είναι συμβατή και δεν μπορεί να εφαρμοστεί στις πολύπλοκες κοινωνίες· ότι η μοναδική μορφή δημοκρατίας που μπορεί να υλοποιηθεί είναι η αντιπροσωπευτική, αλλά αυτή η μορφή συνεπάγεται υποχρεωτικά τη μεταβίβαση της κυριαρχίας από τον λαό στους αντιπροσώπους του, τους κατόχους της δυνατότητας να επεξεργάζονται και να εγκρίνουν τους νόμους και επομένως συνεπάγεται έναν ουσιαστικό περιορισμό και μια μεταβολή του χαρακτήρα της ίδιας της δημοκρατίας.

Πράγμα που μας οδηγεί να αναρωτηθούμε μήπως αυτό σημαίνει ότι υποβαθμίζουμε τη δημοκρατία μόνον σε μύθο. Όποιος εξετάσει την ουσία εκείνης που ορίζουμε ως αντιπροσωπευτική ή φιλελεύθερη δημοκρατία δεν μπορεί παρά να αντιληφθεί ότι αυτή είναι άλλο πράγμα από την κυρίαρχη εξουσία του λαού.

Στα φιλελευθεροδημοκρατικά καθεστώτα η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας εξυμνήθηκε ως νομιμοποιητική ιδεολογία, αλλά στην πράξη υποβλήθηκε σε περιορισμούς με τη μεταβίβαση της πραγματικής κυριαρχίας στα κοινοβούλια και στις κυβερνήσεις, αφήνοντας στον λαό την αυταπάτη ότι είναι πάντα αυτός ο κυρίαρχος χάρη στην ψήφο του στις εκλογικές αναμετρήσεις.

Αυτό που φαίνεται ότι πρέπει να συμπεράνουμε είναι πως η υλοποιημένη και υλοποιήσιμη «δημοκρατία» έγκειτο και έγκειται σε εκείνο το κίνημα και σε εκείνους τους αγώνες των κατώτερων στρωμάτων για την κατάκτηση και την υπεράσπιση των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, στην πρόσβασή τους στην κοινοβουλευτική αντιπροσώπευση και στον σχηματισμό -μέσω των κομμάτων τους- των κυβερνήσεων.

Σήμερα η διαδικασία βαθμιαίας αποδυνάμωσης της δημοκρατίας έφτασε στο σημείο όπου: η κυριαρχία του λαού δεν προχωράει πέρα από την ψήφο εκλογέων, που στην πλειοψηφία τους είναι χειραγωγούμενοι, εξατομικευμένοι και ανοργάνωτοι· η οικονομική εξουσία επανήλθε με τρόπο σχεδόν αναμφισβήτητο στα χέρια των ιδιοκτητών και των ανώτερων στρωμάτων· η πολιτική εξουσία -που για μεγάλο μέρος του 19ου και του 20ού αιώνα ήταν ιδιότητα των ηγετών των κομμάτων, των οργανωτών των μαζών και των κυβερνώντων- στα επιμέρους κράτη έγινε φέουδο της υπερεθνικής πλουτοκρατίας ή τουλάχιστον επηρεάστηκε καθοριστικά από αυτήν· η εξουσία της πληροφόρησης και των μέσων μαζικής επικοινωνίας, που προσανατολίζουν πολιτικά τις μάζες, είναι υποτελής σε όποιον κατέχει την ιδιοκτησία ή τον έλεγχο· εκείνο που υπήρξε το μεγάλο δίκτυο τόσο των οργανώσεων των μαζικών κομμάτων όσο και των εφημερίδων και των περιοδικών, που συνέβαλλαν καθοριστικά στην εκπαίδευση και την πολιτική συμμετοχή των απλών ανθρώπων, έχει σε μεγάλο βαθμό διαλυθεί.

Οι εκλογές, που παραμένουν τυπικά ελεύθερες (παρόλο που σε ορισμένες περιπτώσεις χειραγωγούνται, ακόμη και σε χώρες με παλαιά φιλελεύθερη δημοκρατία, όπως στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου στις προεδρικές εκλογές του 2000 η νίκη αποσπάστηκε από τον Αλ Γκορ και δόθηκε στον Τζορτζ Μπους τον νεότερο), επιτρέπουν κυβερνητικές αλλαγές. Πράγμα που δεν είναι ασήμαντο.

Ωστόσο, στις εκλογές οι μάζες βρίσκονται σε μια θέση παθητικότητας μπροστά στη δύναμη επηρεασμού και προσανατολισμού που διαθέτουν οι κομματικές και οικονομικές ελίτ. Γι' αυτό οι κυβερνήσεις έχουν ουσιαστικά τον χαρακτήρα «κυβερνήσεων με παθητική λαϊκή νομιμοποίηση».

Το αν η δημοκρατία θα μπορέσει ή όχι να κατακτήσει ένα μέλλον, έστω και μέσα στα εγγενή στη φιλελεύθερη δημοκρατία όρια, θα εξαρτηθεί από την ικανότητα από μέρους του «δήμου», που σήμερα είναι πληγωμένος και ταπεινωμένος, να αποκτήσει το αναγκαίο σθένος και τη δυνατότητα πρωτοβουλίας προκειμένου να ασκήσει αποτελεσματική επιρροή στα ουσιαστικά, και όχι μόνον στα τυπικά, κέντρα της εξουσίας. Πρέπει να αμφιβάλλουμε για το αν -όπως πιστεύουν ο Γουόλιν και ο Κράουτς- η αναζωογόνηση της δημοκρατίας μπορεί να προέλθει κυρίως από την πρωτοβουλία διανοουμένων, δημοσιογράφων και ομάδων πρόθυμων ορθοφρονούντων.

Δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε και να υποτιμάμε αυτή την πρωτοβουλία, της οποίας ενδείξεις βλέπουμε τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Αμερική. Ο στόχος, όμως, μπορεί να επιδιωχθεί μόνο μέσω της αναγέννησης ισχυρών οργανώσεων, κυρίως κομματικών, ικανών να αντιπροσωπεύουν και να υπερασπίζονται τα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα και να συμβάλλουν στην κατίσχυση των συμφερόντων τους.

Εκείνο που οφείλουμε να παραδεχτούμε είναι ότι το βαρόμετρο δεν τείνει προς την καλύτερη θέση. Η δημοκρατία, όταν την εννοούμε ως εξουσία του λαού, συνεχίζει να παραμένει δέσμια ενός άλυτου διλήμματος: από τη μια μεριά βασίζεται στην αρχή ότι η εξουσία πρέπει να ανήκει στο σύνολο του λαού· από την άλλη η εμπειρία που μας προσφέρουν όλα τα λεγόμενα φιλελεύθερα-δημοκρατικά καθεστώτα λέει ότι αυτό το σύνολο δεν μπορεί να εκφραστεί και να δράσει παρά μόνο μέσω των ελίτ που το καθοδηγούν, το αντιπροσωπεύουν ή και το χειραγωγούν.

ΜΕΡΟΣ Β – ΑΓΓΛΙΚΑ (Points 100)

Instructions: Study the following passage in which two differing opinions are offered on the same topic. Take a position and a) refute any of the arguments which you consider unfounded on both sides and b) in a paragraph give your own position on the topic, giving reasons to justify your view.

You will be graded on your ideas, content, organization, grammar, syntax and spelling.

Would a Year-Round School Better Serve the Educational System in Cyprus?

Year-round school in many countries is neither a new concept nor an unusual one. Traditional school calendars and year-round schedules both provide students with about 180 days in the classroom. But instead of taking off much of the summertime, year-round school programs take a series of shorter breaks throughout the year. Advocates say the shorter breaks make it easier for students to retain knowledge and are less disruptive to the learning process. Detractors say the evidence to support this assertion is unconvincing.

Most public schools in many countries operate on the 10-month system, which gives students 180 days in the classroom. The school year typically begins beginning of September and concludes in June, with time off during Christmas and New Year's and again around Easter.

Educators began experimenting with a more balanced school calendar in the early 1900s, but the idea of a year-round model did not really catch on until the 1970s. Some advocates said it would help students retain knowledge. Others said it could help schools reduce overcrowding by staggering start times throughout the year.

The most common application of year-round education uses the 45-15 plan. Students attend school for 45 days, or about nine weeks, then take off for three weeks, or 15 school days. The normal breaks for holidays and spring remain in place with this calendar.

Some of the most common reasons in favor of year-round schooling are as follows:

- Students tend to forget a lot during the summer, and shorter vacations might increase retention rates.
- School buildings unused in the summer are wasted resources.
- Short breaks provide time for students to receive enrichment education.
- Remediation can occur when it is most needed during the school year.
- Students get bored during the long break of summer.
- It gives families more options for scheduling vacations, rather than restricting travel to summertime.

disadvantages
disadvantages

Disadvantages
Disadvantages
This is the reason.

Disadvantages
Disadvantages

Disadvantages
Disadvantages

Opponents say year-round schooling hasn't proven to be as effective as its advocates claim. Some parents also complain that such schedules make it more difficult to plan family vacations or child care. Some of the most common arguments against year-round schools include:

- Studies have not conclusively proven the academic benefits.
- Students forget information just as easily with a three-week break as 10.
- Summer programs such as youth camps suffer.
- Student summer employment becomes virtually impossible.
- Many older school buildings do not have air conditioning, making a year-round schedule impractical.
- Band and other extracurricular programs can run into problems scheduling practices and competitions, which often take place during the summer months.

School administrators considering year-round education should identify their goals and investigate whether a new calendar can help achieve them. When implementing any significant change, involving all stakeholders in the decision and the process improves the outcome. If students, teachers, and parents do not support a new schedule, a transition could be difficult.

ΜΕΡΟΣ Γ – ΕΙΔΙΚΟ ΘΕΜΑ

Ερώτηση 1 (βαθμοί 10)

Σε τι αποσκοπεί η εκπόνηση Μελέτης Εκτίμησης Επιπτώσεων στο Περιβάλλον για ένα νέο κατασκευαστικό έργο και ποιο το περιεχόμενό της;

Ερώτηση 2 (βαθμοί 20)

Σε κατασκευές με φέροντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα

- (α) Σε ποιο στάδιο πραγματοποιείται ο σχεδιασμός μίγματος σκυροδέματος και σε τι εξυπηρετεί.
- (β) Ποια η σημασία του λόγου νερό προς τσιμέντο στην ποιότητα του σκυροδέματος και στην ανθεκτικότητα του φέροντα οργανισμού.
- (γ) Ποια η σημασία της τήρησης των προβλεπόμενων ορίων θερμοκρασίας του νωπού σκυροδέματος κατά την παράδοση του στο εργοτάξιο και πως αυτό διασφαλίζεται σε περιπτώσεις πολύ θερμού καιρού.

Ερώτηση 3 (βαθμοί 10)

Να σχεδιαστεί μία αμφιέριστη δοκός ανοίγματος 6,0μ η οποία φορτίζεται με δύο ίσα κατακόρυφα μοναχικά φορτία $P=10,0\text{KN}$ έκαστον. Τα φορτία είναι τοποθετημένα συμμετρικά ως προς το κέντρο της δοκού και βρίσκονται σε απόσταση 4,0μ μεταξύ τους. Να υπολογιστούν και σχεδιαστούν τα διαγράμματα καμπτικών ροπών και τεμνουσών δυνάμεων που αναπτύσσονται στη δοκό.

Ερώτηση 4 (βαθμοί 15)

Για την κατασκευή του φέροντα οργανισμού της ανωδομής ενός κτιριακού έργου έχετε να επιλέξετε μεταξύ οπλισμένου σκυροδέματος, αφενός, και χαλύβδινων στοιχείων (μεταλλική κατασκευή), αφετέρου. Ποια τα κύρια πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα κάθε επιλογής και ποια είναι τα βασικά κριτήρια που θα λάβετε υπόψη για την επιλογή σας. Αιτιολογήσατε την απάντησή σας.

Ερώτηση 5 (βαθμοί 15)

Σε νέο κατασκευαστικό έργο

- (α) Σε τι αποσκοπεί η εκπόνηση γεωλογικής έρευνας και γεωτεχνικής μελέτης για την μελέτη/υλοποίηση του έργου και ποια η σημασία της.
- (β) Ποια τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά εδαφικής στρώσης αργίλου και πως αυτά επηρεάζουν το σχεδιασμό θεμελίωσης ενός κτιρίου.

Ερώτηση 6 (βαθμοί 15)

Αναφέρατε παράγοντες που δυνατόν να προκαλέσουν καθυστέρηση των εργασιών για τους οποίους ο Εργολάβος θα δικαιούται δικαιολογημένη παράταση χρόνου. Δικαιολογήσατε την απάντησή σας και προτείνετε μέτρα προς αντιμετώπιση και πρόληψη τέτοιων καθυστερήσεων για κάθε περίπτωση.

Ερώτηση 7 (βαθμοί 15)

Με βάση τη νομοθεσία (Κανονισμοί για τα προσωρινά ή κινητά εργοτάξια)

- (α) Ποια τα καθήκοντα του Συντονιστή Ασφάλειας και Υγείας κατά την εκπόνηση της μελέτης ενός έργου.
- (β) Ποια τα περιεχόμενα του Φακέλου Ασφάλειας και Υγείας (ΦΑ&Υ) ενός κατασκευαστικού έργου και σε τί αποσκοπεί η δημιουργία και τήρηση του ΦΑ&Υ κατά τις διάφορες φάσεις υλοποίησης και λειτουργίας του έργου.